

Voor het sociale praatje (en meer)

Renate Roozen werkt op kantoor bij Loonbedrijf Kos in Julianadorp, dat wordt gerund door Kees Kos en haar man Coen Roozen. “Een vrouw in het bedrijf is goed. Zij denkt meer aan het personeel.”

Tekst en foto's: Marjolein van Woerkom

‘WE HEBBEN TOT EEN JAAR TERUG DE REISKOSTENVERGOEDING BETAALD’

Het is één van de weinige keren dat ze op kantoor is. Sinds de coronapandemie werkt ze voornamelijk thuis. Alleen op vrijdag fietst ze de drie kilometer naar het bedrijf heen en terug. Vooral toen de scholen nog dicht waren, was ze erg druk met het lesgeven van twee kinderen en een derde die er tussendoor huppelde. Ondertussen regelde ze alles wat ze moest regelen voor het personeel. “Ik vond zelf dat ik veel te weinig op het bedrijf was, maar toch kreeg ik onlangs een mooie bos bloemen als bedankje van het personeel. Dat is een fijne waardering.”

Sinds september 2017 zit Renate Roozen op kantoor bij Loonbedrijf Kos in Julianadorp, een voornamelijk agrarisch loonbedrijf dat is gespecialiseerd in de bloembollenteelt. Het bedrijf telt twee bazen

en zes personeelsleden, van wie Renate er één is. Een lange geschiedenis ging daaraan vooraf. Als jong meisje ging ze in de vakanties al logeren bij Kees Kos om bij een kweker in dezelfde straat op te passen. Kees en zijn vrouw waren vrienden van haar ouders. Bij Kees leerde Renate op een gegeven moment Coen kennen, die als werknemer bij het bedrijf werkte. Ze kregen een relatie en trouwden. In 2015 vroeg Coen aan Kees of hij opvolging had en zo nee, of hij dan het bedrijf zou kunnen voortzetten. “Ik had zoiets van: als dat jouw droom is, dan moet je dat doen”, zegt Renate.

Ondertussen werkte ze zelf op een peuterspeelzaal, wat in eerste instantie heel leuk was, maar wat uiteindelijk toch spaak liep. “In 2017, toen ik zwanger was van de derde, vroeg Kees of ik de

NAAM:
RENATE ROOZEN

IN BEDRIJF SINDE:
SEPTEMBER 2017

ROL OP HET BEDRIJF:
WERKT OP KANTOOR

CUMELABEDRIJF:
LOONBEDRIJF L. KOS & ZON BV,
JULIANADORP

boekhouding wilde doen. Dat leek mij een leuke nieuwe uitdaging. Daarnaast vond ik het fijn dat Coen en ik dan echt samen, met Kees erbij natuurlijk, in het bedrijf zouden werken. Dus ik heb hem gezegd dat ik na mijn verlof zou beginnen.”

VERANDERINGEN DOORGEVOERD

En zo is het gelopen. Hoewel ze zelf “geen ervaring met niks niet had”, zoals ze het zelf zegt, heeft ze zich de kneepjes van het boekhouden eigen gemaakt. Elk kwartaal kwam de boekhouder en zij zat naast hem om het te leren. Daarnaast deed ze enkele cursussen. Wel had ze al twaalf jaar ervaring in de kinderopvang en al zes jaar OR-ervaring, dus ze wist onder andere hoe ze cao's moest lezen. “Net als bij veel andere loonbedrijven ging er vroeger een schoenendoos met bonnetjes naar de boekhouder, maar ik wilde het zakelijker aanpakken.”

Ze begon met de reiskostenvergoeding. “Werknemers wisten niet dat ze daar recht op hadden, mede doordat ze op de fiets komen. Ik wilde graag alles netjes regelen, dus we hebben tot een jaar terug de reiskostenvergoeding betaald. Iedereen was het daarmee eens.”

Een andere verandering betrof de overuren. “Eigenlijk was daar totaal geen zicht op, tot het einde van het jaar, wanneer ineens iedereen zijn overuren uitbetaald kreeg. Dat hakte natuurlijk in op de winst. Ik ben dat dus inzichtelijker gaan maken. Iedereen appt me nu maandag zijn overuren van de week ervoor. Daardoor kunnen we nu beter sturen op de inzet van het personeel. Als iemand aan het begin van het jaar al veel overuren heeft gedraaid, zetten we daar de rem op. Dat is niet alleen voor ons beter, maar het gaat ook om de gezondheid van onze medewerkers. Ze kunnen niet continu doorgaan. Ze moeten toch ook tijd hebben om naar de supermarkt te kunnen gaan?” Een derde verandering was de introductie van de jaargesprekken. “Dat vond ik belangrijk. Coen was in eerste instantie bang dat het zo'n formeel praatje zou worden, maar ik heb de standaardvragen net wat omgebogen. Het is nu een leuk gesprek, waarin de werknemer in zijn kracht wordt gezet.

Als wij de werknemers laten doen wat ze leuk vinden, blijven ze met plezier naar het werk komen.”

HET SOCIALE ASPECT

Dat is ook haar kracht. Het sociale, even een praatje over hoe het gaat. “Coen is wat zakelijker ingesteld. Ooit waren we samen op een bijeenkomst en toevalligerwijs spraken we, los van elkaar, met dezelfde man. Op de terugweg in de auto wist Coen alles over het machinepark en ik wist alles over het personeelsbeleid”, lacht ze. “Ik vind het welzijn van het personeel gewoon heel erg belangrijk. Ik ben een sociaal type. Ik heb niets voor niets SPW gestudeerd”, aldus Renate. Een vrouw in het bedrijf is dan ook belangrijk, stelt ze. “Ik denk dat de vrouw meer denkt aan het personeel. Niet dat Coen dat niet doet, maar ik stel de vragen anders, waardoor er meer wordt gezegd.”

In eerste instantie werd ze aangenomen voor zes en al snel voor dertien uur in de week, maar inmiddels is ze manusje van alles geworden. Ze regelde werkshirts met het logo van het bedrijf voor het personeel en in drukke tijden kookt ze voor hen. Daarnaast is ze voor het gezin - haar man en hun drie kinderen van negen, acht en vier jaar - de vaste basis. “Mijn man werkt vaak meer dan zeventig uur per week. Hij moet ervan op aan kunnen dat het thuis gewoon doordraait.”

INSPIRATIE VAN ANDERE VROUWEN

In deze tijden mist Renate wel de sociale contacten. “Ik was vrijwilliger bij Cultuur in de Schuur en we organiseerden hier altijd een fietsroute. Dat was leuk om te doen, omdat je dan ook contacten buitenshuis en buiten je werk hebt. Omdat je met je partner in hetzelfde bedrijf werkt, zit je wel heel erg in je eigen cirkeltje”, vertelt ze. Toch heeft ze haar netwerk zo opgebouwd dat ze buiten het bedrijf kan sparren. Sinds ze voor het eerst naar de Vrouwendagen van Cumela ging, in Egmond aan Zee, kent ze verschillende andere loonwerkersvrouwen. “Daar heb ik echt leuke contacten aan overgehouden. Het is fijn om te kunnen sparren”, aldus Renate. En ze doet er ook leuke ideeën op.

SERIE: VROUWEN IN HET CUMELABEDRIJF

De cumelavrouw is uniek in haar verscheidenheid. De één zwaait de scepter, de ander kookt in het hoogseizoen elke avond voor het overwerkende personeel en weer een ander werkt buiten de deur. In deze serie laten we krachtige vrouwen aan het woord die soms geheel, soms weinig, maar altijd op één of andere manier betrokken zijn bij de cumelasector.

‘ZE REGELDE WERKSHIRTS MET HET LOGO VOOR HET PERSONEEL EN IN DRUKKE TIJDEN KOOKT ZE VOOR HEN’

TIPS?

“Blijf praten over hoe het gaat en niet alleen binnen het bedrijf. En naar de VIP-dagen komen natuurlijk!”

WERK NAAST HET BEDRIJF:

“Het sociale. Ik heb niet voor niets SPW gestudeerd.”

WAT VOEGT JOUW ROL TOE AAN HET BEDRIJF?

“Een vrouw denkt meer aan het personeel en de mannen hoeven zich niet druk te maken over facturen maken en betalen (dat laatste vindt Coen vooral zo heerlijk aan mijn rol).”